

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 981

din 02 Octombrie 2008

Prin cererile înregistrate sub numărul 28898/1154/DRUO/29314/ST/2008, s-a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii recunoașterea gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție formulate de către mai mulți procurori care funcționează sau, după caz, au funcționat în cadrul Direcției Naționale Anticorupție sau Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

În motivarea cererilor, în esență, se invocă următoarele:

- Legea nr.508/2004, prin care se înființează Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, O.U.G. nr.43/2002, astfel cum a fost modificată prin O.U.G. nr.134/2005, aprobată prin Legea nr.54/2006, precum și Legea nr.304/2004, privind organizarea judiciară, conțin dispoziții derogatorii la Legea nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, sub aspectul promovării procurorilor, ca urmare a numirii în cadrul acestei structuri;
- Nu este singurul caz în care se derogă la dispozițiile comune privind promovarea; în cazul promovării judecătorilor la Înalta Curte de Casație și Justiție, Legea nr.303/2004 prevede o procedură specială, aspect ce nu comportă discuții;

- Întrucât Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se înființează ca Direcții în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorii dobândesc gradul profesional corespunzător acestei unități de parchet;
- Dacă s-ar accepta ideea că procurorii numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată nu au dobândit gradul profesional corespunzător unității în cadrul căreia își desfășoară activitatea, atunci s-ar putea pune în discuție chiar validitatea actelor întocmite de către aceștia, ceea ce ar fi de neacceptat;
- Salarizarea este conformă statutului de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
- Practica quasi-unanimă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în materie, este în sensul admiterii acestor cereri.

Analizând solicitarea formulată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Referitor la hotărârile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în această materie, Consiliul Superior al Magistraturii a respins cererile formulate de procurori ce funcționează în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcția Națională Anticorupție, prin care au solicitat recunoașterea gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Toate recursurile formulate împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii au fost admise, în fond, de către Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal.

În ceea ce privește motivele admiterii recursurilor, se constată că, în esență, acestea cristalizează în jurul ideii că prin O.U.G. nr.43/2002, astfel cum a fost modificată prin O.U.G. nr.134/2005, aprobată prin Legea nr.54/2006, Legea nr.508/2004 și Legea nr.304/2004 se derogă la regimul comun privind promovarea și, implicit, dobândirea gradului profesional; de asemenea, se arată că „nu poate fi admisă ipoteza intimatului și

anume, aceea a încadrării la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ca procuror, a exercitării competențelor specifice uneia dintre direcțiile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a salarizării corespunzătoare nivelului și totuși procurorul să nu aibă și gradul profesional al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție”.

Astfel, se remarcă că există o construcție care se repetă în mai multe hotărâri: „sub acest aspect, Curtea constată că Plenul C.S.M., prin Hotărârea nr.878/13.09.2007, a definit gradul profesional ca fiind dreptul unui magistrat de a funcționa la un anumit nivel în ierarhia parchetelor, drept care poate fi câștigat prin numire, promovare sau transfer, cu respectarea dispozițiilor legale ce reglementează cariera magistraților”; în continuarea raționamentului, se consideră ca dovedit faptul că petenții au câștigat gradul profesional, întrucât legea vorbește despre numire în cadrul D.N.A./D.I.I.C.O.T., numirea fiind echivalentă cu promovarea, astfel cum rezultă din chiar definiția pe care o dă Consiliul Superior al Magistraturii.

De asemenea, se reține că, plecând de la dezlegarea dată de CEDO în cauza Beian împotriva României, s-a considerat (Decizia nr.1287/27.03.2008) că la nivelul instanței supreme trebuie asigurată o interpretare și aplicare unitară a legii, astfel încât, „față de practica anterioară a Înaltei Curți de Casație și Justiție, constând în deciziile invocate de recurent, o altă soluție decât cea de admitere a cererii de recunoaștere a gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ar echivala cu acceptarea unor divergențe de jurisprudență, ceea ce ar reprezenta o încălcare a dreptului la un proces echitabil”.

Referitor la standardele europene în materie Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că gradul profesional constituie un element esențial al carierei magistratului, ce este privit în strânsă legătură cu statutul magistratului.

Astfel, se observă că normele europene în materie subliniază importanța deosebită a tuturor aspectelor ce țin de statutul și cariera magistratului:

- recomandarea nr.R(94)12 a Consiliului de Miniștri privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, Principiul I, art.2 lit.c „toate deciziile privind cariera profesională trebuie să aibă la bază criterii obiective”;

- recomandarea nr.R(94)12 specifică foarte clar că aceste criterii se aplică tuturor persoanelor ce dețin funcții în cadrul sistemului judiciar, deci inclusiv procurorilor;
- referirile la judecător, în toate preliminarile și determinațiile acestei noțiuni se aplică și procurorilor;
- Carta europeană privind statutul judecătorilor, art.1.3 „în privința oricărei decizii ce poate afecta selecția, alegerea, numirea, desfășurarea carierei sau încetării mandatului unui judecător, statutul prevede intervenția unei instanțe independente de puterea executivă și legislativă, care să cuprindă cel puțin o jumătate dintre judecătorii aleși de către egalii lor, în concordanță cu modalități care să garanteze reprezentarea cea mai largă a acestora”; de asemenea „deciziile de promovare sunt în acest caz pronunțate de instanța prevăzută la pct.1.3” (art.4.1. – desfășurarea carierei);

În consecință, se constată că standardele europene în materie reclamă un minim de garanții – criterii obiective – o unică autoritate care să decidă asupra promovării, autoritate independentă, în structura prevăzută de art.1.3., magistrați aleși de către egalii lor.

Analizând condițiile legale aplicabile în materie, Plenul reține că nu există o definiție legală a noțiunii de grad profesional, art.65 alin.(6) din Legea nr.303/2004 dispunând că „judecătorul sau procurorul eliberat din funcție din motive neimputabile își păstrează gradul profesional dobândit în ierarhia instanțelor sau a parchetelor”.

De asemenea, se au în vedere dispozițiile Legii nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, care reglementează problema promovării în funcții de execuție, stabilind în mod unitar, principiile ce stau la baza dobândirii gradului profesional. Acestea răspund întocmai exigențelor europene în materie: o unică autoritate, independentă, formată din magistrați aleși de către colegi egali în grad (Consiliul Superior al Magistraturii), decide asupra promovării.

Numirile în funcția de procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție, prevăzute în Legea nr.304/2004, privind organizarea judiciară, (ca și în normele privind înființarea acestor structuri – Legea nr.508/2004 și O.U.G.43/2002, cu modificările ulterioare) dau competența acestei decizii procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de

Casație și Justiție și procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, niciuna din aceste autorități neîntunind condițiile mai sus menționate. Astfel, în ceea ce privește independența față de executiv, se observă că procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este numit de către Președintele României la propunerea ministrului justiției; la fel și procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție.

În sensul celor expuse, se apreciază că numirea la care se referă dispozițiile Legii nr.304/2004 nu poate fi echivalată cu promovarea în funcții de execuție, respectiv, dobândirea gradului profesional, reglementată în lumina principiilor, imperativ de Legea nr.303/2004. Se constată că procedura promovării judecătorilor la Înalta Curte de Casație și Justiție respectă principiile, fiind dispusă de către Consiliul Superior al Magistraturii, după criterii obiective, astfel încât, aceasta nu constituie o excepție în sensul în care se pretinde de către petenți.

Plenul apreciază ca riguroasă definiția pe care Consiliul Superior al Magistraturii a dat-o noțiunii de grad profesional ca fiind „dreptul unui magistrat de a funcționa la un anumit nivel în ierarhia parchetelor, drept care poate fi câștigat prin numire, promovare sau transfer, cu respectarea dispozițiilor legale ce reglementează cariera magistraților”, însă apreciază că aceasta nu poate fundamenta o argumentație, așa cum se întâmplă în cazul hotărârilor pronunțate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul unei echivalențe între numirea în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și promovare, cu consecința dobândirii gradului profesional, deoarece pe de o parte, din punct de vedere juridic, o definiție nu are forța unei norme juridice, ori, soluția trebuie să reprezinte o aplicare a legii, iar pe de altă parte, definiția folosită într-un caz particular, avea în vedere acoperirea tuturor situațiilor prezente și trecute, în care, sub diferite reglementări, magistrați au fost numiți direct la instanțe de un anumit nivel (sau au fost transferați – aceasta era formula juridică, „în interesul serviciului” – din alte funcții, consilier juridic, avocat, etc.), dobândind astfel gradul profesional corespunzător;

Prin urmare, nu se poate articula un argument juridic doar prin extrapolarea și omonimia noțiunii de „numire”, întrucât s-ar comite o eroare de raționament,

sanționată de teoria nivelurilor.

În ceea ce privește alinierea instanței supreme la soluția Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Beian împotriva României (6.12.2007), cauză în care România a fost condamnată pentru practică neunitară la nivelul instanței supreme, trebuie avute în vedere dispozițiile art.124 alin.(3) din Constituție, respectiv faptul că judecătorul este independent și se supune numai legii, nu și precedentului judiciar, astfel încât motivarea în sensul că judecătorul este „ținut” de hotărârile anterioare în materie este nelegală și străină spiritului sistemului român de drept. În acest sens, este problema statului de a găsi instrumentele cele mai potrivite pentru a evita soluțiile de practică neunitară, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului neconstituind prin ea însăși un temei pentru a pronunța soluția în sensul celor anterioare.

Se constată că există o idee principală în considerentele hotărârilor instanței supreme pronunțate în această materie, anume: exercitarea competențelor corespunzătoare unei anumite instanțe, de un anumit grad, trebuie să corespundă gradului profesional. În acest sens, Plenul apreciază că nu există nici un temei legal care să constrângă o interpretare în acest sens, cu neluarea în seamă a principiilor anterior expuse; de altfel, necontestat, procurorii delegați la unități superioare exercită atribuțiile specifice fără să dobândească gradul profesional. Ori, în ipoteza în care ar exista un obstacol infranșabil în sensul arătat, atunci acest lucru nu ar fi posibil. Dimpotrivă, dacă se pleacă de la principii, acestea fiind perfect susținute de normele legale în vigoare, trebuie concluzionat că numirea procurorilor în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu conduce la dobândirea gradului profesional.

Aceeași concluzie se desprinde și din cuprinsul dispozițiilor art.75 alin.(11), respectiv, art.87 alin.(9) din Legea nr.304/2004, potrivit căreia procurorul se întoarce la unitatea „de unde provine”. Astfel, se observă că dacă ar fi dobândit gradul corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorul ar fi rămas la această unitate, nefiind necesară o „revenire” la o unitate de parchet ierarhic inferioară.

De asemenea, potrivit art.75 alin.(10) din Legea nr.304/2004 „procurorii numiți în

cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pot fi revocați prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare”. În mod identic, art.87 alin.(8) din Legea nr.304/2004 dispune că „procurorii numiți în cadrul Parchetului Național Anticorupție pot fi revocați prin ordin al procurorului general Parchetul Național Anticorupție, în cazul exercitării necorespunzătoare atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare”. În acest sens, dacă gradul profesional reprezintă dreptul unui magistrat de a funcționa la un anumit nivel în ierarhia instanțelor și parchetelor, atunci revocarea procurorului, chiar dacă pentru „exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției”, urmată de revenirea la unitatea de unde a plecat, este incompatibilă cu ideea de grad profesional.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor art. 35 lit. f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea cererilor formulate de următorii procurori ce funcționează în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, de recunoaștere a gradului profesional corespunzător parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, urmare a numirii în cadrul acestei structuri:

Numele și prenumele	Unitatea de parchet/structura Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism la care funcționează în prezent
1. BUDIANĂ NICOLAE	Serviciul Teritorial Craiova

2. CHIRCULESCU MARIA MAGDALENA	Biroul Teritorial Bihor
3. CIPARIU MONICA CLAUDIA	Tribunalul București
4. CIULEI SEVERIN	Biroul Teritorial Tulcea
5. CÎRLAN IOAN	Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov
6. CRĂCIUNESCU LEONTINA	Serviciul Teritorial Cluj
7. DOBRE CRISTIAN EMANUEL	Biroul Teritorial București
8. DRAGOMIR ALEXANDRU	Biroul Teritorial Olt
9. FICIORU OVIDIU NELU	Parchetul de pe lângă Judecătoria Fălticeni
10. GAVRILIUC CRISTINA	Biroul Teritorial Bacău
11. GRIGORAȘ VICTOR	Biroul Teritorial Tulcea
12. ISĂILĂ MONICA	Structura centrala
13. MARTINOV CARMEN	Biroul Teritorial Timiș
14. MĂGIRESCU GINA	Biroul Teritorial Bacău
15. NEGRILĂ CONSTANTIN CLAUDIU	Biroul Teritorial Olt
16. OLARU CODRUȚ	Structura centrală
17. PETRESCU MIHAELA CARMEN	Structura centrală
18. PREOTEASA VALENTIN	Biroul Teritorial Vâlcea
19. RADIAN KREISZER TUDOR	Serviciul Teritorial Cluj
20. SANDU ANTONIO BUZĂU	Biroul Teritorial Timiș
21. ȘANDOR MIHAI	Biroul Teritorial Timiș
22. ȘERBAN MIRCEA	Biroul Teritorial Neamț
23. TALPĂU CEZAR PETRONEL	Biroul Teritorial Neamț
24. TENTIUC VASILE CĂTĂLIN	Biroul Teritorial Neamț
25. VOICU GEORGETA	Serviciul Teritorial București
26. ZAMFIRESCU CIPRIAN CĂLIN	Biroul Teritorial Harghita

Art.2 – Respingerea cererilor formulate de următorii procurori ce funcționează în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, de recunoaștere a gradului profesional

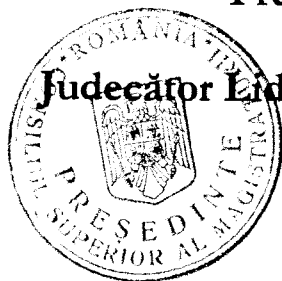
corespunzător parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, urmare a numirii în cadrul acestei structuri:

Numele și prenumele	Unitatea de parchet/structura Direcției Naționale Anticorupție la care funcționează în prezent
1. ANTON EUGEN	Structura centrală
2. BESCHIU MIHAELA	Serviciul Teritorial Alba Iulia
3. BLENDEA OANA	DNA – Serviciul Teritorial Constanța
4. DUMITRACHE DANIELA	DNA – Structura centrală
5. GRIGORAȘ MONICA	DNA – Serviciul Teritorial Suceava
6. MUNTEAN FLORIAN	DNA – Serviciul Teritorial Timișoara
7. MOCIOACĂ ILEANA ADINA	DNA – Structura centrală
8. MORAR DANIEL MARIUS	Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj
9. MARTIN CONSTANTIN	DNA – Serviciul Teritorial Suceava
10. NEGRUȚIU ELENA MIRELA	Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara
11. ȘIȘMAN BEATRICE SILVIA	DNA – Serviciul Teritorial Constanța
12. TURCU ADRIAN	DNA – Serviciul Teritorial Ploiești
13. TOMA IONEL	DNA – Serviciul Teritorial Suceava
14. ȚENE IOANA	DNA – Serviciul Teritorial Constanța
15. TRIFAN MIHAELA ANCA	DNA – Structura centrală

Art.3 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare în vederea punerii în aplicare, conform legii.

Data în București, la data de 02 Octombrie 2008

Președinte,

Judecător Lidia BĂRBULESCU